

disse Færgesteders umiddelbare Nærhed, men forinden de komme helt derud, stoppes der op, og derved faa Banerne ingen Forbindelse med Omverdenen. Derved kommer Nykøbing til at sidde ligesom i et Smørhul, hvortil hele Morsøs Velstand i rindende Strømme flyder ind, men ikke ud derfra. Det er naturligvis en behagelig Stilling for Nykøbing, men det er slet ikke behageligt for os, der bo ovre paa den anden Side af Fjorden. Vi vilde sætte megen Pris paa at faa dette ændret; vi forlange slet ikke at faa nogen ny Bane i Thy og ikke heller nogen Dampfærgeforbindelse ved Færgestederne, det eneste, vi vilde sætte Pris paa, var, at disse Baner bleve førte helt ud til Færgestederne, baade ved Neessund, Vilssund og Fæggesund, derved vilde vi faa en ikke saa lidt bedre Forbindelse med Mors, end vi have i Dag. Det er da ganske unaturligt, at naar vi — jeg taler her for min Kredses Vedkommende — ere komne ned til Neessund og ere komne over med Færgen der til Mors-Siden, skulle vi enten gaa eller ogsaa leje Vogn for at komme den Fjerdingvej eller højst $\frac{1}{3}$ Mil, der er, inden vi naa den Bane, der skal skaffe os Forbindelse med Nykøbing eller andre Steder paa Mors. Det er unægtelig en mærkværdig Maade.

Jeg skal ikke opholde Tinget længe, jeg ved jo, at man ønsker at slutte Debatten saa hurtigt som muligt. Men jeg vil gerne indtrængende lægge Udvalget paa Sinde, om det ikke var muligt, at Udvalget mellem 2den og 3die Behandling vil stille Forslag om Forlængelse af disse Baner ud til Sundstederne, altsaa om en Bane fra Nykøbing over Karreby til Neessund, fra Nykøbing over Solbjerg til Vilsund med en Gaffelbane, en Stikbane fra Solbjerg over Sigerslev ud til Fæggesund. Jeg tror, det vilde gavne Anlægene paa Mors i en ganske betydelig Grad, jeg ved, at Amsraadet staar knebent med sit Tilskud, fordi det absolut kun er Baner, der have lokal Betydning og egentlig ikke kunne siges at have almen Interesse. Maa jeg ikke lægge Udvalget dette alvorligt paa Sinde og bede det om at stille et Forslag derom til 3die Behandling, saa tror jeg ganske sikkert, at den ærede Trafikmini-

ster vil tage med Venlighed derimod — jeg synes neppe, han kan andet.

Ovesen: Jeg havde egentlig tænkt, at de faa Ord, jeg havde at sige, nærmest skuldé have indskrænket sig til en Tak til Jernbaneudvalget eller dets Flertal for den Hensynsfuldhed, hvormed det har behandlet de Jernbaneforslag, som i større eller mindre Grad vedrøre den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere. De ere jo fulgte i Ministerens Spor fra i Fjor. Da Ministeren i Fjor fremlagde Forslaget, gik han jo betydeligt videre, end Jernbanelkommissionen i sin Tid var gaaet, og det var særlig for Jyllands Vedkommende, hvor vi jo ellers altid pleje at blive tilside-satte, at den højtærede Minister var saa venlig at gaa videre i Retning af at stille Forslag om ny Baner. Men efter den højtærede Ministers Udtalelse i Gaar, kom det til at staa lidt anderledes, thi man ved jo nu næsten ikke, om man er købt eller solgt, idet Ministeren bad Udvalget og dets Flertal om at tage de stillede Ændringsforslag tilbage og optage en Forhandling med ham mellem 2den og 3die Behandling. Ministerens Stilling var særlig dikteret, som han udtrykte sig, af Hensynet til de finansielle Vanskeligheder, som disse mange ny Baner vilde forvolde. Ellers lod det jo til, at Ministeren personligt stillede sig meget imødekommende, i alt Fald overfor en Del af dem. Det skal villig indrømmes, at der er store finansielle Vanskeligheder ved at føre et saadant Forslag ud i Livet som Jernbaneforslaget med de mange Baner, det nu har, og det er jo rigtigt nok, at man ikke saadan kan smide Millionerne i Grams, snart til det ene og snart til det andet, og ræsonnere som saa: Ja, 1 Million mere eller mindre siger jo ikke saa meget, vor finansielle Tilstand er jo ret god. Nej, saadan kan man ikke ræsonnere. Der maa i Stats-husholdningen ligesom i enhver anden Husholdning foregaa en vis Økonomi, og der maa ogsaa tages Hensyn til mange forskellige Sider og vises en vis Sparsommelighed til alle Sider, om man i det hele taget skal kunne holde en sund og fornøftig Husholdning. Men det, det gælder om, naar man skal spare, er jo, at man sparer